

HAYATIN İKİ GERÇEĞİ

Doğum ve ölüm hayatın iki kaçınılmaz gerçeğidir. Yaşayan her insan öleceğine inanır ama ölümün gerçekten kendisine geleceğine pek inanmak istemez. Komşusuna, arkadaşına, yakın dostlarına layık görür ama nedense kendine pek yakın görmez. Bu nedenle de ölümü pek gündemine almaz, onu düşünmek istemez, onu unutarak yaşamayı mutluluk sanır. Ama unutmak mümkün değildir. Televizyonların düğmesine bastığımızda kazalar, afetler, cinayetlerle küçük- büyük, genç-yaşlı bir çok kişinin ölümü, bize bu hayatın gerçeğini hatırlatır.

Dolayısıyla öldükten sonra dirilme, hatırlamak istemesek de hepimizin ve herkesin aklını meşgul eden bir konudur. Bu nedenle insanlar doğum ile ölüm arasını daima tedirgin geçirmektedirler. Dolayısıyla Mü'minler son anda imansız gitme korkusunu taşımış, diğer insanlar da hayata tam manasıyla bir anlam verememenin şaşkınlığı içinde ömür tüketmişlerdir ve tüketmeye de devam etmektedirler. Akılları ile bilim ve tıbbın ölüme egemen olacağına inanmak isterken, fitratları onlara, hiçbir gücün, ecele buluşma günlerini değiştiremeyeceğini fısıldamaktadır. Şu bir kesin gerçektir ki yaşam ve ölüm birbirinden ayrılmaz bir bütündür. Dünyada doğum olmadan geçirilen bir gün olmadığı gibi, ölümsüz geçen bir gün de yoktur. Hepimiz ve her fert mutlaka klinik olarak ölü sayıldığımız bir ana kavuşacağız. Dolayısıyla yaşamda ölüm oranı yüzde yüzdür. Ölüm ve ona eşlik eden dehşetten herkes haberdardır. Bu dehşetten ancak iman ile sükunete ereriz. Onun içinde Kur'an' da şöyle buyrulmaktadır. "Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur"